

TEKST: JACQUES ENGELEN, FOTO'S: BERT JANSEN

Heidschnucke

Dit is niet het beroerdste seizoen voor een Heidschnucke. Als er één schaap goed beschermd is in de winter, dan is het dit ras. Een dikke wollen ondervacht geeft het dier warmte, de lange en harige bovenzacht zorgt ervoor dat regen van het schaap afloopt.

De Heidschnucke is een begrazer, een schaap dat met weinig tevreden is en zich uitstekend kan redden. Van oorsprong liepen in het noorden van Duitsland, de bakermat, heel veel Heidschnucken rond. Nu wordt dit toch vrij primitieve ras alleen nog voor de begrazing van heide ingezet. Maar ook bij onze oosterburen is er niet zo heel veel heide meer, dus de Heidschnucke is niet meer dat populaire ras van weleer.

De Heidschnucke is een erg mooi schaap. Niet groot, wel fraai om te zien. Rammen en oeien hebben hoorns; ze geven dit schaap een stoere uitstraling. De vacht is wel vrijwel altijd zwart, of beter gezegd: grijs. Die grijze kleur ontstaat na de eerste scheerbeurt als de Heidschnucke een jaar oud is. Dieren worden zwart geboren en blijven het eerste jaar zwart. De poten zijn rank en sterk. De bek is lekker breed. Dat hoort natuurlijk ook bij zo'n natuurlijke begrazer.

STAMBOEK:

Vereniging van Speciale Schapenrassen

WEBSITE:

www.vssschapen.nl

Foto's gemaakt bij Maria Otay, Drongelen (N.-Br.)

